

sine Udtalelser i Gaar der Vægten paa Gennemførligheden af den Skattereform, som eventuelt skulde forelægges; jeg vil kun sige, at det har ikke været Tilfældet og kunde ikke være Tilfældet, eftersom man paa den Tid ikke var i Stand til at overse, hvad der kunde gennemføres og hvad ikke.

Frijs-Frijsenborg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frijs-Frijsenborg: Jeg er nødt til at svare i Stedet for det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) paa den Bemærkning, som den højtærede Konseilspræsident nu har gjort. Jeg tror ikke, det ærede 5te Medlem for 7de Kreds har ment i sine Udtalelser i Gaar at referere en Samtale, han havde haft med Konseilspræsidenten; det Referat, han har givet her i Gaar, og som jeg fuldstændig tiltræder, var et Referat af en Samtale, som jeg havde haft med Konseilspræsidenten. Denne Samtale skal jeg, hvis den højtærede Konseilspræsident ønsker det, her paa Stedet give en fuldstændig Redegørelse for.

Konseilspræsidenten (Sehested): Jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at referere denne Samtale, om han anser det for heldigt i dette Øjeblik.

Frijs-Frijsenborg: I Slutningen af forrige Samling henvendte Højregruppens Formand sig til mig med Meddelelse om, at det Medlem af Landstinget, som nu indtager Konseilspræsidentiet, ønskede en Samtale med mig. Derpaa svarede jeg, at jeg skulde rejse Dagen efter, og da det blev sagt, at Samtalen var af afgørende Betydning, spurgte jeg Gruppens Formand, om han vidste, hvorom den skulde dreje sig. Derpaa svarede Gruppens Formand mig, at han kunde overbringe mig Spørgsmaalet, og det lød paa, om de 8 — den Gang vare vi 8 her i Landstinget, det var inden det 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) var udtraadt — agtede at gøre systematisk Opposition mod den Regering, som var under Dannelse. Derpaa sammenkaldte jeg de Herrer, og der vedtoges en Bestemmelse, som lød saaledes: „Majoriteten inden for de 8 agter lige saa lidt over for denne Regering som imod nogen anden Regering, som det maatte behage Hans

Majestæt Kongen at udnævne, at gøre systematisk Opposition“. Dette skriftlige Svar afleverede jeg til Gruppens Formand. Hvorledes Sagen saa har udviklet sig videre mellem Gruppens Formand og den nuværende Konseilspræsident, er mig ukendt, men da jeg efter en Fraværelse i nogle Dage vendte tilbage hertil, blev det sagt mig, at der maatte ligge en Misforstaaelse til Grund for, hvad der var sket, da den nuværende Konseilspræsident havde erklæret over for et andet Medlem af de 8, at et saadant Spørgsmaal var ikke af ham rettet til mig. Jeg søgte derfor her i Salen den højtærede Konseilspræsident og spurgte ham, om det ikke havde været Hensigten at rette et saadant Spørgsmaal, paa hvilket jeg havde afleveret Svar. Derpaa svarede den nuværende Konseilspræsident, at han havde ikke bemyndiget Gruppens Formand til at rette et saadant Spørgsmaal til mig, men at det ganske sikkert havde været hans Hensigt at rette det samme personlig til mig. Derefter udviklede der sig saa en Samtale mellem den nuværende Konseilspræsident og mig, og derunder ytrede den nuværende Konseilspræsident, at han havde hørt, at en af de Grunde, som de 8 kunde have til at gøre Opposition mod Regeringen, vilde være den, at Regeringen lod Skattelovene falde, at den ikke fremkom med dem. Dertil svarede jeg, at det vilde være en af Grundene, men selv om der fra Regeringens Side fremkom Forslag til Skattelove, som vi maatte have anset for gode, hvis de havde dannet Basis for en Skattereform fra Begyndelsen af, selv om vi altsaa i saglig Henseende kunde tiltræde dem, saa vilde dette ikke være det afgørende for os nu, men den Udsigt, som vi fandt der vilde være for disse Loves Gennemførlighed, det vilde være det afgørende, da vi mente, at denne Sag ikke længere kunde forsumpes, men maatte søges ført igennem.

Konseilspræsidenten (Sehested): Jeg beklager, at jeg ikke kan erkende Rigtigheden af det Referat, som det ærede Medlem nu kom med. I vor Samtale er ikke forekommet Spørgsmaal om, hvorvidt disse Reformen havde Udsigt til at kunne blive til Love eller blive gennemførte, eller hvilket Udtryk han nu mener er faldet der; han erklærede kun overfor mig, at hvis den Regering, som var under Dannelse, ikke vilde lade Skattelovene falde, men vilde fremkomme med Forslag, som vare fornuftige og forstandige, saa vilde han og